

piju odvojeno
aložno pravo.
jervovnici i da
ih vjerovnika
različnih vje-
rovnici ili ako
u se zbrajati s
štine na teme-

s tražbina kao
stečajnom po-
adu skupštine
baju pribrojiti
izivanje skup-
e prijedlog za
llozima. Ovaj
prijedloge za
iz razloga što
dana. Ako ne
edlagatelj ima
pravomoćno
jni vjerovnici
d podnošenje
en ne može se
denih razloga
ji su podnijeli
viših isplatnih
nje skupštine
rješenja kojim
redmnijeavano
1 čl. 380. st. 1.

olovoza 2008.
nika. U obra-
log za saziva-
osti stečajnog
n od stečajnih
smislu čl. 38.b
Z), a u prijed-
nisu ispunjeni
vnika donijela
nja 2008., pa
ije donesena.

2008. podnijeli
red skupštine:
ni vjerovnik S.
st za nastavak
ijedlozima za

sazivanje skupštine naveli i dnevni red skupštine te nije bilo zakonskih zapreka da stečajni sudac u skladu s predloženim dnevnim redom javno priopći vrijeme i mjesto održavanja skupštine sukladno odredbi čl. 38.a st. 2. SZ-a.

Nadalje iz podataka u spisu može se utvrditi da je 15. svibnja 2008. nakon održanog ispitnog ročišta održano izvještajno ročište na kojem su stečajni vjerovnici donijeli odluku o obustavi djelatnosti stečajnog dužnika (točka 2. Zapisnika o izvještajnom ročištu). Prijedlog za sazivanje skupštine podnesen je od vjerovnika koji su legitimirani za podnošenje prijedloga jer je zbroj tražbina stečajnih vjerovnika koji su predložili sazivanje skupštine po procjeni stečajnog suca premašio petinu iznosa tražbina svih stečajnih vjerovnika koji ne spadaju u niže isplatne redove te je u pobijanom rješenju prvostupanjski sud na temelju odredbe 38.b st. 1. t. 4. SZ-a utvrdio da su predlagatelji legitimirani za podnošenje prijedloga za sazivanje skupštine vjerovnika.

U konkretnom slučaju ispunjeni su svi zakonom propisani uvjeti prema kojima je stečajni sudac dužan sazvati skupštinu vjerovnika uz dnevni red naveden u prijedlozima. Prema ocjeni ovog suda činjenica što je 15. svibnja 2008. skupština vjerovnika donijela odluku o obustavi djelatnosti stečajnog dužnika nije zapreka da se nakon proteka određenog vremenskog perioda o donesenoj odluci ponovno odlučuje na skupštini vjerovnika. Naime, odredbom čl. 38.e st. 2. SZ-a je određeno da skupština vjerovnika ima pravo zatražiti od stečajnog upravitelja obavijest i izvještaj o stanju stvari i vođenju poslova. Stoga će ovisno o utvrđenjima na skupštini vjerovnika kao i činjenici da li je stečajni upravitelj poduzeo radnje radi provedbe odluke vjerovnika o obustavi djelatnosti skupština vjerovnika, odlučivati o nastavku djelatnosti stečajnog vjerovnika. Prema tome na toj skupštini vjerovnika ovisno o navedenim utvrđenjima moguće je donijeti i odluku sadržajno različitu od odluke donesene 15. svibnja 2008., a donošenje odluka u nadležnosti je skupštine vjerovnika.

Stečajni sudac, a nakon što skupština vjerovnika donese odluku, ima ovlasti prema odredbi čl. 38.f SZ-a odluku skupštine vjerovnika ukinuti, ako je odluka stečajnih vjerovnika u suprotnosti sa zajedničkim interesom stečajnih vjerovnika. Navedenim postupanjem prvostupanjski sud je predmnijevao odluku skupštine vjerovnika jer je cijenio da nakon donošenja odluke o obustavi djelatnosti nije moguće na sljedećoj skupštini donijeti odluku o nastavku djelatnosti stečajnog dužnika.

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, Pž-5875/08 od 7. 10. 2008.

5. Razlučni vjerovnik ima pravo glasa na skupštini vjerovnika onda ako se to pravo tiče njihovog prava odvojenog namirenja, te ako mu to pravo da stečajni sudac. Budući da je žalitelj kao stečajni vjerovnik imao tražbinu koja iznosi 1.470.444,00 kn, a kao razlučni vjerovnik ima priznatu tražbinu u iznosu od 4.223.280,00 kn, to je žalitelj, dok je bio razlučni vjerovnik tijekom 2001. godine osnovano sudjelovao u radu skupštine vjerovnika sa svojom cjelokupnom tražbinom.

Međutim, kako je iz spisa vidljivo da žalitelj više nije razlučni vjerovnik jer je svoju tražbinu kao razlučni vjerovnik u cijelosti namirio u ovršnom postupku, što je utvrđeno u rješenju poslovnog broja Ovr-400/04 od 9. svibnja 2006. godine, to nije osnovan prijedlog žalitelja od 24. srpnja 2006. godine, koji nakon što je prestao biti razlučni vjerovnik, predlaže sazivanje glavne skupštine vjerovnika. Žalitelj je svoje pravo razlučnog vjerovnika konzumirao, te je ostao kao stečajni vjerovnik samo s pravom koje mu pripada s osnove tražbine, koju kao takav i potražuje, a to je s pravom glasa koje mu pripada s osnove tražbine od 1.470.444,00 kn. Iz navedenih razloga ovaj sud smatra da je zakonito rješenje prvostupanjskog suda kojim je odbijen žalitelj s prijedlogom za sazivanje skupštine, jer je pravilno utvrdio da za sazivanje skupštine vjerovnika na njegov prijedlog nisu ispunjeni uvjeti iz odredaba članka 38b. stavak 1. točka 4. SZ-a.

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, Pž-4349/07 od 31. 1. 2008.

6. S obzirom na to da stečajni sudac o prijedlogu nije odlučio, uslijed čega zakon pretpostavlja postojanje rješenja kojim je prijedlog odbijen, ne postoji obrazloženje prvostupanjskog suda o razlozima za odbijanje prijedloga na osnovi kojeg bi prvostupanjski sud mogao ispitati pravilnost i zakonitost takvog rješenja, već se zadatak drugostupanjskog suda svodi na ispitivanje osnovanosti samog prijedloga.

Prijedlog za sazivanje skupštine vjerovnika može podnijeti najmanje pet stečajnih vjerovnika koji nisu nižeg isplatnog reda, uz uvjet da njihov zbroj tražbina po procjeni stečajnog suca premašuje petinu iznosa tražbina svih stečajnih vjerovnika koji ne spadaju u niže isplatne redove (čl. 38. b. st. 1. t. 3. SZ).

Prijedlog je podnijelo pet stečajnih vjerovnika, prema definiciji stečajnog vjerovnika iz čl. 70. st. 1. SZ-a, pri čemu činjenica da se radi o vjerovnicima čija je tražbina osporena utječe samo na njihovo pravo glasa, ali ne i na pravo sudjelovanja na skupštini vjerovnika, kao niti na pravo da traže sazivanje iste.

Nadalje, imajući u vidu visinu prijavljene tražbine predlagatelja u iznosu od 5,407.184,58 kn, u odnosu na ukupno prijavljene tražbine u iznosu od 14,940.791,32 kn (tablica priznatih tražbina, list 296. spisa) jasno je kako iste predstavljaju više od petine tražbina, te su stoga ispunjeni formalni uvjeti iz čl. 38. b. st. 1. t. 3. SZ, za podnošenje prijedloga za sazivanje skupštine vjerovnika, a prvostupanjski je sud o tom prijedlogu morao odlučiti.

S obzirom na to da prvostupanjski sud nije odlučio o prijedlogu, smatra se da je odbijen, pri čemu je protiv tog pretpostavljenog rješenja dopuštena posebna žalba (čl. 38. b. st. 1. t. 4. SZ-a).

Iz spisa proizlazi da su žalitelji, pozivom na odredbu članka 38.b stavka 1. točka 3. SZ-a, 6. listopada 2009. podnijeli prijedlog za sazivanje skupštine vjerovnika u predmetnom stečajnom postupku. U tom je prijedlogu navedeno kako predlažu sazvati skupštinu s dnevnim redom: „1. izvještaj stečajnog upravitelja o stanju u svim sudskim postupcima u kojima sudjeluje stečajni vjerovnik, a osobito o poduzetim radnjama u tim postupcima, od trenutka preuzimanja dužnosti stečajnog upravitelja i 2. Osnivanje odbora vjerovnika“, pri čemu se pozivaju na povlačenje tužbe u predmetu P-7755/06, navodno učinjeno nakon otvaranja stečajnog postupka....

Kako navedeno rješenje nije u stvarnosti doneseno, prilikom odlučivanja o žalbi ovaj sud mora odlučiti prvenstveno o osnovanosti samog prijedloga za sazivanje skupštine. Pri tome se polazi od pretpostavke kako, za sazivanje skupštine vjerovnika primjenom odredbe čl. 38. b. st. 1. t. 3. SZ-a, nije dovoljno samo postojanje prijedloga, već mora postojati i potreba za odlučivanjem o pitanjima koja spadaju u ovlast skupštine vjerovnika, a o kojima do sada u postupku nije odlučeno.

Dužnosti stečajnog upravitelja obuhvaćaju, između ostaloga, i brigu o završetku započelih, a neizvršenih poslova dužnika i poslova potrebnih da bi se spriječilo nastupanje štete nad sredstvima dužnika (čl. 25. st. 1. t. 4. SZ-a). Kako u izvješću stečajnog upravitelja nije navedeno nikakvo povlačenje tužbe na koje se pozivaju predlagatelji, ovaj sud smatra kako je raščišćavanje tog pitanja od interesa za vjerovnike.

Nadalje, kako u ovom postupku postoji više od pet stečajnih vjerovnika pa ovlast odbora vjerovnika ne mogu imati svi vjerovnici (arg. iz čl. 32. st. 6. SZ-a) odbor vjerovnika mogu osnovati vjerovnici na izvještajnom ili kojem drugom ročištu (čl. 38e st. 2. t. 1. SZ-a), pri čemu se zakonski izraz „ročište vjerovnika“ odnosi na skupštine vjerovnika, kako to izričito proizlazi iz čl. 38e st. 3. SZ-a.

Stoga, prema mišljenju ovog suda, postoji potreba za zakazivanjem skupštine vjerovnika po prijedlogu stečajnih vjerovnika, te je njihova žalba protiv pretpostavljenog rješenja osnovana.

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, Pž-6521/12 od 27. 9. 2012.

7. Stečajni vjerovnik Z.P. podnio je 13. svibnja 2015., prijedlog za sazivanje Skupštine vjerovnika u predmetnom stečajnom postupku. Stečajni sudac nije u roku iz čl. 38.b st. 2. Stečajnog zakona, sazvao skupštinu, niti je donio rješenje kojim se prijedlog odbija, pa se na osnovi odredbe čl. 38.b st. 4. SZ-a smatra da je donio rješenje kojim je prijedlog odbio.

Protiv navedenog pretpostavljenog rješenja, za koje se ima pretpostaviti da je doneseno zadnjeg dana isteka roka iz čl. 38.b SZ-a, odnosno 12. lipnja 2015. žalbu je podnio podnositelj prijedloga-stečajni vjerovnik Z.P.. U bitnome navodi da je ispunjen formalni uvjet iz čl. 38.b st. 1. t. 4. SZ-a, za podnošenje prijedloga za sazivanje skupštine vjerovnika, jer njegova tražbina ima udjel

ih vjerovnika
nog suca pre-
platne redove

nika iz čl. 70.
a utječe samo
o niti na pravo

7.184,58 kn, u
znatih tražbi-
toga ispunjeni
pštine vjerov-

ie odbijen, pri
. 1. t. 4. SZ-a).
ka 3. SZ-a, 6.
om stečajnom
im redom: „1.
ljeluje stečajni
manja dužno-
na povlačenje
pka.....

ovaj sud mora
ne se polazi od
st. 1. t. 3. SZ-a,
vanjem o pita-
je odlučeno.
u započelih, a
tete nad sred-
nije navedeno
e raščišćavanje

st odbora vje-
a mogu osno-
(.), pri čemu se
ito proizlazi iz

vjerovnika po
ja osnovana.

anje Skupštine
38.b st. 2. Ste-
a se na osnovi

eseno zadnjeg
sitelj prijedlo-
38.b st. 1. t. 4.
bina ima udjel

od 51,36% od ukupnih tražbina svih vjerovnika. Predlaže da ovaj sud ukinе pobijano rješenje i predmet vrati prvostupanjskom sudu na ponovan postupak.(..)

U čl. 38.b st. 4. SZ-a navedeno je da ako stečajni sudac ne sazove skupštinu u roku iz stavka 2. ovog članka (30 dana), niti u tom roku donese rješenje kojim se odbija prijedlog za sazivanje skupštine, smatrat će se da je donio rješenje kojim je prijedlog odbio. Iz spisa proizlazi da je vjerovnik, pozivom na odredbu čl. 38.b st. 1. t. 4. SZ-a, 13. svibnja 2015. podnio prijedlog za sazivanje skupštine vjerovnika u predmetnom stečajnom postupku. U tom je prijedlogu navedeno kako predlaže sazvati skupštinu s dnevnim redom: „1. Ukidanje odbora vjerovnika, 2. Razrješenje stečajne upraviteljice M.V.T. i 3. Imenovanje novog (starog) stečajnog upravitelja M.P. Smatra da je ispunjen formalni uvjet iz čl. 38.b st. 1. t. 4. SZ-a, za podnošenje prijedloga za sazivanje skupštine vjerovnika, jer njegova tražbina ima udjel od 51,36% od ukupnih tražbina svih vjerovnika. S obzirom na to da stečajni sudac o prijedlogu nije odlučio, uslijed čega zakon pretpostavlja postojanje rješenja kojim je prijedlog odbijen, a kako ne postoji obrazloženo prvostupanjskog suda o razlozima za odbijanje prijedloga na osnovi kojeg bi drugostupanjski sud mogao ispitati pravilnost i zakonitost takvog rješenja, valjalo je pobijano rješenje ukinuti. Stoga će prvostupanjski sud u nastavku postupka najprije utvrditi je li predlagatelj legitimiran za podnošenje prijedloga za sazivanje Skupštine sukladno odredbi članka čl. 38.b st. 1. t. 4. SZ-a, odnosno je li njegova tražbina po procjeni stečajnoga suca premašuje dvije petine tražbina svih stečajnih vjerovnika, a nakon toga će odlučiti o osnovanosti prijedloga vodeći računa o tome radi li se o pitanjima koje spadaju u ovlasti skupštine vjerovnika, te u zadanom roku donijeti odgovarajuće rješenje.

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, Pž-5437/15 od 21. 7. 2015.

8. Dana 24. studenoga 2016. žalitelji su u svojstvu stečajnih vjerovnika podnijeli prijedlog prvostupanjskom sudu za sazivanje skupštine vjerovnika. Rok kojeg je imao prvostupanjski sud za odlučivanje o tom prijedlogu, počeo je prvog sljedećeg dana, 25. studenoga 2016., a istekao je istekom 24. prosinca 2016. Prvog sljedećeg dana, 25. prosinca 2016., žaliteljima je započeo rok od 8 dana za žalbu protiv pretpostavljenog rješenja prvostupanjskog suda o odbijanju njihovog prijedloga. Rok od 8 dana istekao je istekom 2. siječnja 2017. Žalitelji su žalbu podnijeli 9. siječnja 2017., dakle, izvan zakonskog roka za podnošenje žalbe protiv rješenja trgovačkog suda (čl. 500. st. 1. t. 2. ZPP-a). Zato je riješeno kao u izreci (čl. 380. t. 1. ZPP-a).

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, Pž-1030/17 od 1. 3. 2017.

9. Prijedlog je podnijelo šest stečajnih vjerovnika prema definiciji stečajnog vjerovnika iz članka 70. stavka 1. SZ-a, pri čemu činjenica da se radi o stečajnim vjerovnicima čija je tražbina osporena utječe samo na njihovo pravo glasa, ali ne i na pravo sudjelovanja na skupštini vjerovnika, kao niti na pravo da traže sazivanje skupštine tako da osnovano žalitelji ističu da je pobijano rješenje nepravilno.

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, Pž-6971/17 od 22. 11. 2017.

Vođenje skupštine vjerovnika i odlučivanje

Članak 105.

(1) Skupštinu vjerovnika vodi sud.

(2) Smatrat će se da je na skupštini vjerovnika odluka donesena ako zbroj iznosa tražbina stečajnih vjerovnika koji su glasovali za neku odluku iznosi više od zbroja iznosa tražbina vjerovnika koji su glasovali protiv te odluke, ako ovim Zakonom za donošenje pojedine odluke nije drukčije određeno.